

Personlige forandring kan skje fort, om man vil og vet hvordan. Mange sitter fast i en misforstått psykologi-forståelse, nærmest skapt av psykologien fra forrige århundre.

En forestilling som sier at det å forandre seg er vanskelig, ja nærmest umulig, at det tar samtale etter samtale i årevis på terapeutens benk for at noe slikt skal skje.

Psykologien er lite oppmerksom på de føringene som de gamle modellene har skapt. Du kan oppgradere gamle, snevre personlige programmer. Forandring er egentlig naturlig. Det foregår hele tiden. Vi er i flyt, tidens elv tar oss med, og for å hjelpe til kan vi bare slippe det gamle, omstille oss til flyt og åpne oss for å innstillere nye følelser og personlige programmer.

Vi må våkne til til den muligheten at vi kan oppdage at vi ikke egentlig ikke mangler noe. Men for at forandringer skal inntreffe fort må man transcendere de gamle psykologiske modellene, populærforestillingene, vrangforestillingene, alt det som gjør forandring og utvikling til noe besværlig.

Motforestillingene mot hurtig forandring har grodd seg så sterk at den er blitt en hindring mot forandring. Den avler skepsis mot selv små forandring og personlige justeringer og ikke minst mot fornemmelsen av naturlig letthet som hjelpemiddel i prosessen. Det er trist. For forståelsen av letthet og følelsen av lett og fri flyt er en av de viktigste ingrediensene som bidrar til forandring, som fin olje hjelper motoren til å gå som smurt.

Dette skjer lettere om vi inkluderer muligheten av "magiske" helperer, som veivisere, kraftdyr engler og himmelske programmerere, og inkludere opphøyde, transformerende soner som Saivo eller Far-Mor-Gud, soner som har programmer som kan oppgradere våre personlighetsprogrammer, de som kjører lidelseshistoriene og mangelsyken fra gamle dager hele tiden.

Skepsisen mot hurtig forandring er det første som kan deletes. For det er ikke bare datamaskinen som har delete-funksjon.

Det menneskelige vesen er en subtil maskin, der programmerere fra Det UNiverfselle Sinn står klar til å rense virus og installere nye programmer, hentet ned fra oppvåkningssonen. Fra Skapelsens database kan kjærlighetsfylte program mot nærmest alle typer savn og mørke tankemønstre installeres.

Heldigvis kommer fler og fler kommer inn i en slik flytsone, der magi og sinnsvitenskap møtes og går hånd i hånd.

Altfor mange drømmer seg vill og vekk i terapi-sonen og vandrer rundt på en smertefull runde, lik en som er gått vill og hele tiden går i ring og mistet fornemmelsen for himmelretningene, tid og sted.

Da blir tilværelsen nesten styrt av tvang. Tankene går i de samme baner, rundt og rundt, som fastsatt mønster, og er på den veien innom alle monstre og sårende opplevelser som livet har gitt. På den vandringen glemmer man alle gode inspirasjoner som finnes, gode helbredende teknikker, hjelpere, minner, bøker og venner. Man glemmer lysets mulighet. Og dets lette fart. Man glemmer kunnskap man egentlig har, man skyver ens visdomssinn unna, man lar de gjentatte besøkene i smertesonen skyve gleden og alt det gode i livet unna.

Det er som man slik gir sin tilslutning til et tankeprogram av negativ determinisme, som tar grepet og former og forutbestemmer fremtiden.

Jeg fikk nettopp nå mens jeg skriver, på denne søndags ettermiddagen inn en SMS:

“Ailo, jeg har hatt en tung sommer. Kan du hjelpe meg. Gleden er borte i livet. Jeg bare lever fra dag til dag. Jeg ser ingen vei ut. Kan du hjelpe meg”;

Slik svarer jeg:

“Kontakt Det store sinn. Det er en sone med alle muligheter. Delet det tunge. Det er som et virus. Kall det A1. Installer det beste virusprogrammet for å slette A1. Kjør det.

Installer så programmet: Kjærlighet til deg selv. Så: Kjærlighet til kroppen. Så: Kjærlighet til dine venner og kjente. Så: Kjærlighet til andre, selv fiendene. Kjør dem. Kjenn forskjellen”;

Gleden er borte, skrev hun...

De nye programmene oppgraderer livsgleden, så den blir virkelig. Så kan man selv danse, ikke bare stå der og se på at andre danser livets dans.

Det vi mangler får oss til å gjøre mange unødvendige ting, fordi vi ikke tåler vår mangel. Den får oss til å bli desperate. Når vi får det vi mangler, er mangelen over.

Ordet synd kommer fra sine, som betyr uten, eller det som mangler. Synd er egentlig en mangelsykdom, ikke noe annet. Vår personlighet er problemet, den er full av mangler.

Vår største synd er at vi sover i forhold til evnene i vår visdomssjel.

Vi tenker ut fra mangler. Vi handler ut fra mangel av kjærlighet til oss selv og andre. Mange lever som ut fra sine mangler, mangler som frykt, hat, misunnelse, uvitenhet og andre

mangelsykdommer. Personligheten er problemet.

Synd er altså ikke noe i seg selv. Synd er en mangelvare. Synd gjør at vi feiler i våre handlinger. Når mangelen er dekket, når vi våkner til visdom, når vi får det vi trenger er alt i orden.

Fortsatt god sommer...

Ailoo

Se også:http://sjaman.com/index.php?option=com_smf&Itemid=109&topic=6384.0

